

Ο Έλληνας που σκότωσε τον πρωθυπουργό του Απαρτχάιντ

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή](#)

Ο Δημήτρης Τσαφέντας από τα Χανιά είναι ήρωας των μαύρων πληθυσμών της Νότιας Αφρικής, αφού μέσα στην βουλή σκότωσε το 1966 με τέσσερις μαχαιριές τον θεωρητικό του Απαρτχάιντ και πρωθυπουργό του καθεστώτος. Η εκπληκτική (και τραγική) περίπτωση ενός Έλληνα που γνωρίζει όλη η Αφρική, αλλά είναι άγνωστος στην Ελλάδα.

Υπάρχει ένας Έλληνας που στη Νότια Αφρική λογίζεται από τον μαύρο πληθυσμό ως εθνικός ήρωας. Στην Ελλάδα και κυρίως στην ιδιαίτερη πατρίδα απ' την οποία κατάγεται, τα Χανιά, δεν το ξέρει κανένας. Οι σχετικά λίγοι Έλληνες της Νότιας Αφρικής πάλι, επειδή δυστυχώς ανήκαν στο πολύ σκληρό κομμάτι των υποστηρικτών του ρατσιστικού Απαρτχάιντ, προτιμούν να μην τον μνημονεύουν.

Διότι ο Δημήτρης Τσαφέντας ήταν ένας ήρωας του αντιρατσιστικού αγώνα. Στις 6 Σεπτεμβρίου 1966, σκότωσε μέσα στη Βουλή της "Νοτιοαφρικανικής Ένωσης" όπως λεγόταν τότε η χώρα, τον πρωθυπουργό Χέντρικ Φέρβερντ, αρχιτέκτονα του περιβόητου Απαρτχάιντ, του απόλυτου δηλαδή φυλετικού διαχωρισμού ανάμεσα στον λευκό και τον μαύρο πληθυσμό της χώρας.

Ο Δημήτρης ήταν παιδί μιας τυχαίας συνεύρεσης που είχε ο ναυτικός πατέρας του Μιχάλης Τσαφέντας ή Τσαφεντάκης, από τα Χανιά και της μιγάδας μάνας του

Αμέλια Γουίλιαμς από τη Μοζαμβίκη. Το παιδί έμεινε με την κρητικιά γιαγιά του στην Αίγυπτο ως τα οκτώ του χρόνια, μετά επέστρεψε στη Μοζαμβίκη και πήγε σε καθολικό σχολείο λευκών, όπου βίωσε τον ρατσισμό εξ' αιτίας του σκούρου χρώματος του. Η συνεύρεση ενός λευκού και μιας μιγάδας είχε προφανώς βγάλει έναν μιγά.

Όταν μετά την εφηβεία του πήγε στη Νοτιοαφρικανική Ένωση, οι αρχές εξέτασαν το γενεαλογικό του δέντρο και -πιθανότατα εξ' αιτίας ψεύτικων πληροφοριών που έδωσε ο ίδιος- τον κατέταξαν στη λευκή φυλή, γεγονός που καθόριζε τα κοινωνικά και εργασιακά του δικαιώματα. Μπάρκαρε στα καράβια, γύρισε όλο τον κόσμο, έμαθε οκτώ γλώσσες, ενώ από τη δεκαετία του '30 είχε γίνει μέλος του κομμουνιστικού κόμματος της Νοτιοαφρικανικής Ένωσης που τότε ήταν το ισχυρότερο στην αφρικανική ήπειρο με άμεσες διασυνδέσεις με τους Σοβιετικούς. Το 1947-49 μάλιστα, ο Δημήτρης Τσαφέντας ήρθε και στην Ελλάδα, πιθανόν παίρνοντας μέρος στον εμφύλιο με την πλευρά των συντρόφων του κομμουνιστών.

Σε σχετικά νεαρή ηλικία είχε παρουσιάσει συμπτώματα σχιζοφρένειας. Κατά καιρούς έμπαινε σε διάφορα ψυχιατρεία για νοσηλεία. Επέστρεψε στη Νοτιοαφρικανική Ένωση και ζούσε κάνοντας διάφορες περιστασιακές δουλειές, μέχρι που την 1η Αυγούστου 1966 προσελήφθη ως κλητήρας στη Βουλή. Έναν μήνα και έξι μέρες αργότερα, ο 65χρονος πρωθυπουργός Χέντρικ Φέρβερντ μπήκε στην αίθουσα του Κοινοβουλίου και ενώ κατευθυνόταν προς το πρωθυπουργικό έδρανο, ένας κλητήρας τράβηξε ένα μαχαίρι και του κατάφερε τέσσερις μαχαιριές στο στήθος, μια απ' αυτές κατ' ευθείαν στην καρδιά.

Ο Φέρβερντ πέθανε ακαριαία, ενώ οι βουλευτές όρμησαν και συνέλαβαν τον Δημήτρη Τσαφέντα. Η δολοφονία του Φέρβερντ έκανε τεράστια εντύπωση σ' όλη την υφήλιο, καθώς αυτός είχε σχεδιάσει και εφαρμόσει το Απαρτχάιντ, σύστημα που έκανε την Νοτιοαφρικανική Ένωση την πιο μισητή χώρα στον πολιτισμένο κόσμο. Ο Φέρβερντ ήταν καθηγητής εφαρμοσμένης ψυχολογίας, δημοσιογράφος και πολιτικός. Δεν ήταν μόνο αυτός που εφάρμοσε στην πράξη τον σκληρό φυλετικό διαχωρισμό, ήταν και ο κατ' εξοχήν θεωρητικός και διανοητής του.

Στο δικαστήριο, ο Δημήτρης Τσαφέντας είπε ότι σκότωσε τον πρωθυπουργό επειδή ήταν αηδιασμένος με τις ρατσιστικές του πολιτικές. Αποκαλύφθηκε ότι λίγες μέρες νωρίτερα, ο Τσαφέντας είχε κάνει αίτηση στο κράτος να μεταταχθεί από τους λευκούς στους μιγάδες, ώστε να δικαιούται να παντρευτεί τη μιγάδα σύντροφο του, αλλά η άδεια δεν δόθηκε. Το σύστημα ήταν εξαιρετικά σκληρό σε κάθε πιθανότητα επιμειξίας ανάμεσα στις διάφορες φυλετικές κατηγορίες.

Το δικαστήριο προτίμησε να αποδώσει τη δολοφονία στην αρρώστια του, παρά σε

αντιρατσιστικά πολιτικά κίνητρα. Στην επίσημη απόφαση αναφέρεται ότι ο Τσαφέντας ομολόγησε στους δικαστές ότι “είχε ένα σκουλήκι στην κοιλιά του που του μιλούσε”. Έτσι δεν του επέβαλε την ποινή του θανάτου, αλλά διέταξε τον ισόβιο εγκλεισμό του σε ψυχιατρείο. Τον φυλάκισαν σε κελί μελλοθανάτων, όπου κάθε πρωί επί 18 χρόνια ξυπνούσε με τον φόβο της εκτέλεσης.

Το 1994, όταν έπεσε το Απαρτχάιντ και πήρε την εξουσία ο Μαντέλα, τον έβαλαν σε κανονική ψυχιατρική κλινική του Γιοχάνεσμπουργκ, όπου πέθανε το 1994. Είναι γνωστό το νεκροταφείο που έχει ταφεί αλλά όχι ο τάφος του, διότι ποτέ δεν τοποθετήθηκε πλάκα με το όνομα του με αποτέλεσμα να χαθούν τα ίχνη του με την πάροδο των χρόνων. Εκεί κάτω πάντως κάποιοι τον θυμούνται, εδώ δεν τον μάθαμε ποτέ.

Πηγή: newsit.gr